

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

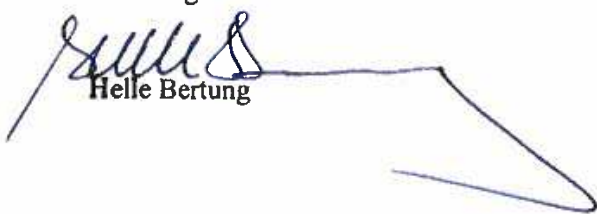
Sendt pr. mail til strafferetskontoret@jm.dk

J.nr. 40A-VL-14-19
Den 06/02-2019

Justitsministeriet har ved brev af 16. januar 2019 (sagsnr. 2018-731-0037) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse)

Landsretten er bekendt med høringssvaret fra Dommerforeningen og kan efter drøftelse på plenarmødet 1. februar 2019 tilslutte sig dette.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Østre Landsret
Præsidenten

Den 05/02-2019
J.nr. 40A-ØL-11-19
Init: RSL

Justitsministeriet
Sikkerhedskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. e-mail til: strafferetskontoret@jm.dk

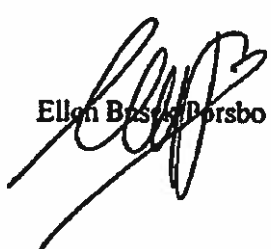
Justitsministeriet har ved brev af 16. januar 2019 (Sagsnr. 2018-731-0037) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten er bekendt med Dommerforeningens udtalelse af 29. januar 2019 om anførte lovudkast, og at landsretten efter drøftelser på et plenarmøde den 1. februar 2019 kan henholde sig til denne udtalelse.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Børsting-Porsbo

Lisa Søby Dalgas

Fra: Mikkel Høj Svendsen <MHS@domstolsstyrelsen.dk>
Sendt: 13. februar 2019 11:14
Til: £Strafferetskontoret (951s18)
Emne: Høring over forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse) - j. nr. 2018-731-0037

Til Justitsministeriet

Domstolsstyrelsen har ingen bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse) - j. nr. 2018-731-0037.

Med venlig hilsen

Mikkel Høj Svendsen
Fuldmægtig
Direkte: + 45 99 68 43 52
mhs@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen
Jura
St. Kongensgade 1-3
1264 København K.
Tlf. (hovednr.): + 45 70 10 33 22
www.domstol.dk

Lisa Søby Dalgas

Fra: Mikael Sjöberg <MikaelSjoeberg@OestreLandsret.dk>
Sendt: 29. januar 2019 12:51
Til: Justitsministeriet
Cc: Dommerforeningens bestyrelse; Carina Marie Gjede Hansen; Bent Carlsen; Helle Bertung; Joachim Kromann
Emne: svar på høring om vold og samfundstjeneste (2018-731-0037)

Justitsministeriet,
Strafferetskontoret

Justitsministeriet har ved brev af 16. januar 2019 anmodet om Dommerforeningens eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse) - j. nr. 2018-731-0037.

Udkastet har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Dommerforeningen.

Formålet med lovforslaget er bl.a. at begrænse brugen af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om simpel vold efter straffelovens § 244, således at sager, hvor tiltalte tidligere er dømt for vold, sager hvor volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer, og sager hvor den forurettede er påført ikke ubetydelige skader, som det helt klare udgangspunkt vil skulle afgøres med ubetinget fængsel.

Dommerforeningen bemærker hertil, at ubetinget fængselsstraf allerede er det helt klare udgangspunkt i de tre omtalte tilfælde. Det er forekommer derfor overflødigt at lovgive herom. Den omstændighed, at det i lovforslaget anføres, at der er eksempler på domme, hvor der er givet samfundstjeneste i sådanne sager, må tilskrives, at der her undtagelsesvist har været grundlag for at fravige det klare udgangspunkt.

Det fremgår ikke af lovforslaget i hvor mange sager, der er givet samfundstjeneste i ovennævnte sagskategorier, og hvilket oplysningsgrundlag de nævnte eksempler er baseret på. Det fremgår således ikke, om de omtalte sager har været forsøgt anket og/eller indbragt for Højesteret. Der ses heller ikke – som det ellers tidligere har været sædvanligt – at være indhentet en redegørelse fra Rigsadvokaten om praksis på området vurderet i lyset af antallet af afgjorte sager på området. Det bemærkes, at der i 2017 blev afgjort godt 5.500 sager ved domstolene om simpel vold, og at domsmænd medvirker i alle sager, hvor frihedsstraf kan komme på tale, og den tiltalte nægter sig skyldig.

Der er i udkastet desuden givet endog meget detaljerede anvisninger på, hvordan konkrete tilfælde i praksis bør afgøres, herunder om forhold over for børn er sket i afmagt, med flad eller knyttet hånd og dette uanset den tiltaltes gode personlige forhold. Der angives også en grænse på fem år fra en tidligere straf for vold eller personfarlig kriminalitet som skæringspunkt for, hvornår en person kan idømmes samfundstjeneste for et nyt forhold, og uanset om vedkommende i dag måtte have meget gode personlige forhold. Samfundstjeneste kan i øvrigt kun komme på tale, hvis den tidligere kriminalitet er begået, da den tiltalte var meget ung, og på domstidspunktet har meget gode personlige forhold.

Det er Dommerforeningens opfattelse, at de meget nøje anvisninger for valget mellem ubetinget og betinget straf, som er en af kernekompetencerne inden for domstolene, er uforenelige med straffelovens § 80 i det omfang, der ikke skal lægges vægt på den tiltaltes gode personlige forhold. Det er endvidere Dommerforeningens opfattelse, at sådanne detaljerede anvisninger kan føre til utilsigtede resultater i praksis. Der afgøres som nævnt mere end 5.000 voldssager om året, og det er ikke muligt på forhånd uden skelen til virkeligheden at afgøre i detaljer, hvorledes den konkrete straf skal være. Hertil er den virkelighed, der udspiller sig i retssalene for mangfoldig.

Dommerforeningen har ingen bemærkninger til, at lovgiver efter Højesterets afgørelser gengivet i UfR.2018.507.H og UfR.2018.512.H ønsker, at der fremover skal lægges mindre vægt på de kriterier, der blev fastlagt ved dommene. Tilsvarende gælder den foreslåede ændring af straffelovens § 124.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Mikael Sjöberg

landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Direkte: + 45 99 68 65 01/ + 45 21 66 18 49

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Justitsministeriet

København, den 12. februar 2019

Vedr. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse), Deres sagsnr. 2018-731-0037

Justitsministeriet har ved mail af 16. januar 2019 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse).

Foreningen skal bemærke, at det klare udgangspunkt i sager om vold begået i gentagelsestilfælde, over for særligt værgeløse ofre og sager med ikke ubetydelige skader efter foreningens opfattelse allerede i dag er ubetinget fængselsstraf.

Der afgøres hvert år et meget betydeligt antal sager om vold efter straffelovens § 244. Foreningen formoder, at der har været tale om nogle helt særlige omstændigheder i de sager, hvor samfundstjeneste er anvendt i de tilfælde, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget. Da lovforslaget ikke nærmere redegør for omstændighederne i de pågældende sager, har foreningen imidlertid ikke mulighed for at forholde sig dertil.

Foreningen skal bemærke, at meget detaljerede anvisninger om valget mellem ubetinget og betinget frihedsstraf risikerer at medføre utilsigtede resultater i praksis. Omstændighederne i sager om vold - som i straffesager generelt - spænder således vidt fra sag til sag. Straffastsættelse i konkrete sager bør derfor i videst muligt omfang overlades til domstolene, som i sager med påstand om frihedsstraf sker under medvirken af domsmænd.

Foreningen har ikke bemærkninger til lovforslaget i øvrigt.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: strafferetskontoret@jm.dk.

På foreningens vegne,

René Bergfort
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

Lisa Søby Dalgas

Fra: Simonsen, Rikke Holm <rhs003@ankl.dk>
Sendt: 7. februar 2019 11:17
Til: £Strafferetskontoret (951s18)
Emne: Svar på høring over forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse) - j. nr. 2018-731-0037

Til Justitsministeriet.

Vedrørende ovennævnte høring kan jeg oplyse, at Foreningen af Offentlige Anklagere ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Rikke Holm Simonsen
Bestyrelsesmedlem

Foreningen af Offentlige Anklagere
c/o Statsadvokaten i Viborg
Rødevej 1
8800 Viborg
Tlf.: +45 5129 3675
E-mail: rhs003@ankl.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 8. februar 2019
SAGSNR.: 2019 - 176
ID NR.: 577742

strafferetskontoret@jm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse)

Ved e-mail af 16. januar 2019 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Advokatrådet skal indledningsvist bemærke, at rådet principielt ikke udtaler sig om strafferammer eller straf.

Advokatrådet noterer sig dog i forhold til forslagens del om begrænsning af brugen af samfundstjeneste, at forslaget derved vil medføre en øget brug af frihedsstraf.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der i 2015 blev gennemført en ændring af reglerne om samfundstjeneste. Ændringen skete på baggrund af en omfattende betænkning fra Straffelovrådet. Betænkningen blev sendt i høring, og Advokatrådet kan i det hele henholde sig til sit høringssvar af 8. august 2014, som vedlægges i kopi.

Der er Advokatrådet bekendt ikke foretaget en egentlig evaluering af 2015-loven, der har været i kraft i ca. fire år, og man kunne derfor overveje at lade Straffelovrådet udtale sig om de påtænkte ændringer.

Advokatrådet bemærker endvidere, at det egentlige formål med den del af lovforslaget, som vedrører samfundstjeneste, er at gennemføre en praksisændring ved domstolene. Dette sker dog ikke ved materiel ændring af selve lovteksten, men reelt gennem en nyaffattelse af bemærkningerne.

Det er Advokatrådets opfattelse, at det af retssikkerhedsmæssige hensyn er væsentligt, at indholdet af en lovtekst så vidt muligt er dækkende, og at bemærkningerne alene har karakter af uddybning og præcisering.

Det er således Advokatrådets opfattelse, at spørgsmålet om såkaldt "lovgivning i bemærkningerne" så vidt muligt bør undgås.

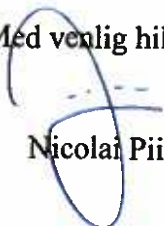
Advokatrådet har endvidere noteret, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at betinget straf med vilkår om samfundstjeneste som udgangspunkt ikke kan idømmes, hvis volden er begået over for "særligt værgeløse ofre" forstået som "børn, personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, ældre personer eller andre, der er ude af stand til at forsvare sig".

Anvendelsen af sådanne brede begreber rejser spørgsmål om, efter hvilke kriterier domstolene skal vurdere, hvornår en forurettet er omfattet af kredsen af "børn" eller "ældre".

Eksempelvis kan der rejses spørgsmål om, hvorvidt vold begået af en 16-årig mod en anden 16-årig skal anses som vold mod "børn" i relation til sanktionering over for gerningsmanden. Eller om vold begået af en 75-årig mod en anden 75-årig skal anses som vold mod "ældre" i relation til sanktionering over for gerningsmanden.

Advokatrådet skal på den baggrund opfordre til, at lovforslagets bemærkninger præciserer og uddyber det nærmere indhold af begreberne.

Med venlig hilsen

Nicolai Pii

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1. sal

1463 København K

28 13 04 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

11. februar 2019

Justitsministeriets sag nr. 2018-731-0037, Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpelse af straffniveaue for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse)

Ved e-mail af 16. januar 2019 har Justitsministeriet sendt ovenstående lovforslag i høring.

Høringen har været drøftet på et møde i bestyrelsen for Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA).

LFFA har følgende bemærkninger:

Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold

Formålet med lovforslaget om indskrænkning af brugen af samfundstjeneste er beskrevet af Justitsministeriet som hensyntagen til borgernes generelle retsfølelse samt hensyntagen til offeret.

Ifølge bemærkningerne skal der kun helt undtagelsesvis i visse sager om simpel vold kunne idømmes betinget straf med vilkår om samfundstjeneste - i sager om vold i gentagelsestilfælde, i sager hvor offeret er særligt værgeløst, og i sager hvor offeret har lidt ikke ubetydelig skade. Desuden skal der i sager om grov vold kun i ekstraordinære tilfælde kunne idømmes betinget straf med vilkår om samfundstjeneste.

LFFA ser overordnet set meget positivt på reglerne om samfundstjeneste.

Samfundstjeneste er idømmelse af en arbejdsforpligtelse til at udføre et antal timers samfundsnyttigt arbejde i fritiden og uden løn inden for en nærmere fastsat længstetid. Der er efter LFFA's opfattelse tale om en mærkbar straf - der netop er samfundsnyttig - og samtidig indskrænker den dømtes frihed i betydelig grad.

Landsforeningen deler ikke opfattelsen af, at samfundstjeneste som sanktion i disse sager krænker borgernes retsfølelse.

Endvidere finder LFFA, hvis beneficerede medlemmer i deres hverv ligeledes optræder som bistandsadvokater, at hensynet til offeret bedst tilgodeses ved at øge mulighederne for at få erstatning, hvilket der allerede er taget initiativ til gennem lovændring samt fremme af sagsbehandlingstiden i erstatningssager, således at offeret hurtigere modtager erstatning.

De gældende regler giver domstolene mulighed for at foretage en konkret vurdering i alle sager, også i volds-sager, om der bør idømmes en betinget eller ubetinget straf. LFFA bakkede op om den ændring, der blev

gennemført i 2015, hvor man netop bevægede sig væk fra anvendelse af samfundstjeneste på kun specifikke kriminalitetstyper.

Lovændringen i 2015 blev vedtaget på baggrund af straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014. LFFA henviser i sit høringssvar til betænkningen til dennes side 25, 3. afsnit (punkt 3.5.4) hvorefter *der er et solidt erfaringsgrundlag for at fastslå, at samfundstjeneste er en velegnet og passende straf i mange sager om simpel vold.*

LFFA finder ikke at anvendelsesområdet for samfundstjeneste skal indskrænkes igen.

Justitsministeriet henviser til, at der i de senere år er eksempler på, at der er idømt betingede straffe med vilkår om samfundstjeneste, også "i relativ høj grad" ved vold i gentagelsestilfælde eller hvor offeret har været særligt værgeløst eller forurettede har lidt betydelig skade.

Efter LFFA's opfattelse giver Justitsministeriets bemærkning et forkert indtryk af retspraksis.

LFFA mener, at der i praksis i dag ved valg af sanktion klart lægges vægt på om der er tale om vold i gentagelsestilfælde, om offeret er særligt værgeløst eller har lidt betydelig skade, ligesom domstolene vurderer forstraffes grovhed og f.eks. hvor lang tid siden tidligere kriminalitet er begået, og hvordan den personlige udvikling har været siden da.

Det fremgår også af forarbejderne til 2015-loven, at udvidelsen af brugen af samfundstjeneste på straffelovens område i første række vedrører førstegangsovertrædelser og ikke organiseret eller banderelateret kriminalitet.

Efter straffelovens § 247, stk. 1 er der endvidere allerede i dag mulighed for forhøjelse af straffen med indtil det halve, hvis der tidligere er begået forsætlig vold.

Endeligt fremgår det af straffelovens §81, nr. 11, at det skal tale i skærpende retning, at hvis gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling.

I sager om grov vold efter straffelovens §245 er udgangspunktet allerede i dag, at der skal idømmes ubetinget fængselsstraf.

LFFA finder det meget væsentligt, at domstolene fortsat har mulighed for ved alle kriminalitetstyper at foretage en helt konkret og individuel vurdering af grovheden af kriminaliteten, og hvilken sanktion, der er mest hensigtsmæssig i den enkelte sag.

Det er væsentligt at domstolenes skøn ikke begrænses, da det er umuligt at forudse alle de variationer, der forekommer i praksis.

LFFA opfordrer til, at man ikke på ny indsnævrer området for samfundstjeneste, men i stedet undersøger effekten af ændringen i 2015 herunder undersøger omfanget af recidiv efter udført samfundstjeneste, eventuelt i kombination med særvilkår om deltagelse i behandlingsprogrammer, som f.eks. alkoholafvænning og "anger management" under tilsyn af Kriminalforsorgen.

Skærpelse af straffen for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse

LFFA har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

DET KRIMINAL
PRÆVENTIVE RÅD

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotstholmsgade 10
1216 København K

Artillerivej 55
2300 København S

Tlf. 45 15 36 50
Fax 45 15 01 39

dkr@dkr.dk
www.dkr.dk

**Høringssvar – udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven
(Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og
skærpeelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra
lukkede fængsler og arresthuse)**

12. februar 2019

Ved en mail af 16. januar 2018 har Justitsministeriet anmodet om Det
Kriminalpræventive Råds (DKR) eventuelle bemærkninger.

DKR-nummer:
19-131-0019

I den anledning skal DKR udtale, at vores mission er at skabe tryghed ved
at oplyse om og forebygge kriminalitet.

Sagsbehandler:
AKN/ISE

For Rådet er formålet med samfundets håndtering af kriminalitet, at der
sikres en god balance mellem hensynet til den generelle retsfølelse, til
ofrene og til kriminalitetsniveauet. Kriminalitetsniveauet påvirkes blandt
andet af, i hvilket omfang dømte gerningsmænd begår ny kriminalitet
efter de har afsonet deres straf (recidiv). Lykkes det at reducere
kriminalitetsniveauet, har man sikret mange borgere mod nogensinde at
blive ofre. Det bør være målet.

Det er veldokumenteret, at afsoning ved samfundstjeneste positivt
påvirker recidivrisikoen. Det gælder ikke alene kort tid efter straffen, men
også længe efter.

Det Kriminalpræventive Råd finder det derfor betænkeligt, at man nu
vælger at begrænse anvendelsesområdet for samfundstjeneste.

I forslaget henvises til, at den påtænkte ændring af loven blandt andet
skal tage hensyn til befolkningens generelle retsfølelse.

Det findes ikke løbende målinger af befolkningens retsfølelse i dag. Der er
dog arbejdet med begrebet i forskningen og studier har vist, at borgernes
vurdering af en passende reaktion blandt andet er afhængig af deres
indsigt i den konkrete sags nuancer og i hvilket omfang, de kan
identificere sig med sagens parter.

I et moderne samfund har de fleste mennesker deres viden om straffesager fra mediernes gengivelser, som naturligt nok vil være udformet efter journalistiske normer, hvor modsætninger trækkes tydeligt op (godt/ondt, dem/os osv.) og der ikke er meget plads til nuancer.

Reaktioner på gengivelser af kriminelle handlinger i medierne er derfor næppe udtryk for befolkningens retsfølelse.

Hvis man ser på personer, der selv har været udsat for en forbrydelse, vil de ofte være fyldt af et behov for genoprejsning, og for at den skete krænkelse sones af gerningsmanden. Der er imidlertid målinger, der viser, at nogle borgere, der har været udsat for krænkelse, faktisk er mere optagede af, at andre ikke udsættes for samme oplevelse, end de er optagede af gerningsmandens straf.

Såfremt formålet med forslaget er at skabe overensstemmelse mellem befolkningens retsfølelse og samfundstjeneste som sanktion (legitimitet), skal Det Kriminalpræventive Råd derfor anbefale, at man i stedet for at begrænse mulighederne for at anvende samfundstjeneste arbejder for at oplyse befolkningen om de gavnlige virkninger af samfundstjeneste for kriminalitetsniveauet og om lægdommernes konkrete erfaringer fra arbejdet med straffesager.

Der henvises til Justitsministeriet, Strafferetskontoret, sagsnr.: 2018-713-0037, dok.nr.: 970393.

Høring sendt til: strafferetskontoret@jm.dk

Med venlig hilsen

Anna Karina Nickelsen
Sekretariatschef

Justitsministeriet
Eva Katrine Barnholdt
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

FÆNGSELSFORBUNDET
Hovedkontoret
Ramsingsvej 28 A
2500 Valby

Telefon 72 55 99 76
ff@faengselsforbundet.dk
Direkte 75 55 99 86
ehl@faengselsforbundet.dk

København
Den 12. februar 2019
Journal nr. 10.01

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven
Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af
strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og
arresthuse)**

Bemærkninger fra Fængselsforbundet til ovenstående høring.

Fængselsforbundet finder det fornuftigt at genoverveje brugen af samfundstjeneste. Særligt i forbindelse med gentagen voldskriminalitet. Det bør som udgangspunkt forventes, at den dømte ikke gentager en evt. voldshandling før en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, kan komme på tale.

I forhold til domme vedr. vold efter §245, er det en rimelig vurdering, at det kun helt undtagelsesvist skal kunne resultere i betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Fængselsforbundet skal bemærke, at betinget straf med vilkår om samfundstjeneste har et væsentligt bedre resultat, set i forhold til recidiv, sammenholdt med ordinær fængselsstraf.

I forhold til øget straf ved undvigelse fra arresthus eller lukket fængsel er Fængselsforbundet enig i, at det er en alvorlig forbrydelse. Det findes dog meget tvivlsomt at en højere straf vil virke forbyggende. De fleste undvigelser foretages på baggrund af private omstændigheder, hvor der ikke umiddelbart ligger konsekvensberegninger bag.

I forhold til udmåling af sanktionsniveauet mener Fængselsforbundet, at det er relevant, hvilken straf man undviger fra. Det bør således tælle i formildende

Fængselsforbundet repræsenterer fængselsbetjente, værk mestre og uniformerede ledere i Kriminalforsorgen. Forbundet repræsenterer desuden fiskerikontrollører i Fiskeristyrelsen.

retning, hvis man undviger fra en kort straf, og i skærpende retning hvis undvigelse sker fra en længerevarende straf.

Det skal slutteligt bemærkes, at den øgede strafmasse lovforslaget medfører, kræver en yderligere rekruttering af fængselsbetjente. Dette skal ikke tale for at en evt. strafskærpelse ikke finder sted, men behovet for rekruttering skal indtænkes i den økonomiske ramme.

Med venlig hilsen

Erik Holmestad Larsen
Fg. Forbundssekretær
Fængselsforbundet

✕

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark
E-mail: strafferetskontoret@jm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL +4591325701
EMTH@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 19/00241-2

13. FEBRUAR 2019

**HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING
AF STRAFFELOVEN (BEGRÆNSNING AF BRUGEN AF
SAMFUNDSTJENESTE OG SKÆRPELSE AF STRAFNIVEAUET
FOR FLUGT OG MEDVIRKEN TIL FLUGT FRA LUKKEDE
FÆNGSLER OG ARRESTHUSE)**

Justitsministeriet har ved e-mail af 16. januar 2019 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse).

Instituttet har enkelte bemærkninger til de dele af udkastet, der vedrører begrænsningen i brugen af samfundstjeneste:

INSTITUTTETS BEMÆRKNINGER

Med udkastet foreslås en begrænsning i brugen af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om simpel vold efter straffelovens § 244 og grov vold efter § 245.

Ændringen til § 244 indebærer, at der for fremtiden som udgangspunkt skal afsiges dom om ubetinget fængsel i sager, hvor tiltalte tidligere er dømt for vold, hvor volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer, eller hvor den forurettede er påført ikke ubetydelige skader.

I sager om grov vold efter straffelovens § 245 skal brugen af samfundstjeneste begrænses, så samfundstjeneste kun anvendes under helt ekstraordinære omstændigheder.

Udkastet indebærer samlet set, at en langt større persongruppe fremadrettet vil blive frihedsberøvet for lovovertrædelser, som hidtil som udgangspunkt er blevet sanktioneret med samfundstjeneste.

Frihedsberøvelse, som blandt andet er reguleret i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, er et intensivt indgreb i individets rettigheder, der skal retfærdiggøres og være proportionalt.

Derfor skal sådanne indgreb ikke anvendes medmindre mindre indgribende foranstaltninger har været overvejet.¹

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention overlader det generelt til staterne selv at indrette deres straffebestemmelser og straffesystem. Domstolen har imidlertid opfordret staterne til at benytte alternativer til frihedsberøvelse. Domstolen har således udtalt, at staterne hvor det er muligt, bør udforme straffepolitikker, der begrænser anvendelsen af fængsling.² Domstolen har i den forbindelse henvist til Europarådets Ministerkomité's anbefalinger herom (se nedenfor).

Af artikel 10, stk. 3, i FN's konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder følger, at staternes straffesystem skal indrettes, så der tages hensyn til fangernes forbedring og resocialisering, som et af de vigtigste formål med straffen.

Europarådets ministerkomité har for eksempel anbefalet en udvidet brug af alternativer til frihedsberøvelse.³ Af anbefalingerne fremgår det generelle princip om, at frihedsberøvelse og frihedsstraf bør anvendes som en sidste udvej og, at det kun bør anvendes, hvor alvoren af forbrydelsen vil gøre andre sanktioner eller foranstaltninger klart utilstrækkelige. Anbefalingerne er ikke juridisk bindende.

Der sker som nævnt en betydelig ændring af retstilstanden med nærværende udkast, hvor frihedsberøvelse fremadrettet skal anvendes ved en bred vifte af lovovertrædelser.

I de særlige tilfælde, hvor tiltalte tidligere er dømt for vold og nu fremadrettet skal idømmes frihedsberøvelse for simpel vold efter § 244, anser instituttet det for nødvendigt, at bemærkningerne præciseres.

Bestemmelsen i § 244 indeholder lovovertrædelser af meget forskellig art. Til illustration kan fremhæves, at bestemmelsen efter retspraksis omfatter legemsangreb af ikke særlig rå, brutal eller farlig karakter, såsom lussinger og bid.⁴ I bemærkningerne er det imidlertid ikke beskrevet, om det forhold at enten den tidligere begåede vold eller den vold, som idømmes aktuelt skal overskride en vis bagatelgrænse for at føre til frihedsberøvelse.

I de almindelige bemærkninger (afsnit 2.1.3.) anfører ministeriet, at i tilfælde, hvor tiltalte var meget ung, da den tidligere kriminalitet blev

¹ Se for eksempel Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Witold Litwa mod Polen, præmis 78, dom af 4. april 2000, sagsnummer 26629/95.

² Torreggiani m.fl. mod Italien, dom af 8. januar 2013, sagsnumre 43517/09, 46882/09, 55400/09.

³ [Europarådets Ministerkomité's rekommandation R \(99\) 22](#), bilag I, pkt. 1.

⁴ Jørn Vestergaard (red.), Forbrydelser og andre strafbare forhold, 3. udgave 2018, s. 10.

begået og hvor tiltalte nu har meget gode personlige forhold, skal der kun undtagelsesvist idømmes betinget fængselsstraf.

Ministeriet tager imidlertid ikke stilling til, om det har nogen betydning for udgangspunktet om frihedsberøvelse, om personen stadig er ung på tidspunktet for den senere kriminalitet, ligesom ministeriet ikke forholder sig til, om der måtte være øvrige persongrupper, som bør undtages fra udgangspunktet.

- Instituttet anbefaler, at Justitsministeriet i lovudkastet tager stilling til, om udgangspunktet om frihedsberøvelse skal fraviges for personer, som enten tidligere eller aktuelt dømmes for simpel vold under en vis bagatelgrænse samt om det skal fraviges for unge og andre øvrige persongrupper.

Der henvises til ministeriets sagsnr.: 2018-731-0037.

Med venlig hilsen

Emilie Thage

JURIDISK RÅDGIVER

Lisa Søby Dalgas

Fra: Marianne Hansen <MGH@kl.dk>
Sendt: 28. januar 2019 10:32
Til: £Strafferetskontoret (951s18)
Emne: Udtalelse fra KL i sagsnr. 2018-731-0037

Kære Justitsministeriet

KL har ingen bemærkninger til høringen over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse).

Med venlig hilsen
Marianne Hansen

Sekretær
Jura og EU

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3281
E MGH@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

Vores sagsnummer:
5006371

Deres sagsnummer:

Dato:
13-02-2019

Høringssvar fra Landsforeningen Krim

Høringssvar til forslag til lov om ændring af straffeloven
(Begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold og skærpende af straffniveaulet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse)

1.1 Befolkningens generelle retsfølelse

Under lovforslagets punkt 1.1 er det beskrevet, at den nuværende anvendelse af samfundstjeneste i voldssager efter regeringens opfattelse ikke afspejler en tilstrækkelig hensyntagen til *befolkningens generelle retsfølelse*. Som følge heraf er det lovforslaget formål at begrænse anvendelsen af samfundstjeneste i sager vedrørende straffelovens §§ 244 og 245.

De seneste undersøgelser vedrørende danskernes retsfølelse i voldssager, blev efter Landsforeningen Krims oplysninger foretaget i 2006 af Flemming Balvig.¹ På baggrund af sine undersøgelser konkluderer Balvig, at et stort flertal af danskere mener, at der ikke bør anvendes ubetinget frihedsstraffe i voldssager i førstegangstilfælde, mens alene cirka halvdelen af befolkningen mener, at ubetinget frihedsstraffe bør anvendes i sager hvor den tiltalte tidligere har været straffet for en lignende kriminalitet.²

Som følge heraf er det Landsforeningen Krims opfattelse, at lovforslaget ikke afspejler en hensyntagen til befolknings retsfølelse, som ellers synes at være baggrunden for lovforslaget. Landsforeningen Krim skal derfor henstille til, at regeringen nærmere redegør for, hvorledes regeringen mener at kunne lægge til grund, at befolkningens retsfølelse ikke afspejles i de nuværende regler. Hvilke empiriske undersøgelser støtter regeringen sin antagelse på? Såfremt regeringens opfattelse af befolkningens retsfølelse ikke bygger på empiri, er det Landsforeningens Krims mening at dette udtrykkeligt bør fremgå af lovforslaget.

Såfremt regeringen ønsker, at befolkningens retsfølelse i højere grad end i dag kommer til udtryk ved domstolenes strafudmålinger, anbefaler Landsforeningen Krim at overveje en udvidelse af ordningen om lægdommere i straffesager.

2.1 begrænsning af brugen af samfundstjeneste i voldssager

Det fremgår af side 4 i bemærkningerne til det stillede forslag, at hensigten bag forslaget er at udvise hensyn til ofre for voldelige forbrydelser.

¹ Flemming Balvig: "Danskernes syn på straf" 2006

² Balvig 2006 s. 329 f.

Efter Landsforeningen Krims opfattelse varetages hensynet til ofret bedst ved at søge at nedbringe risikoen for recidiv.

Det er efter Landsforeningen Krims opfattelse kritisabelt, at lovforslaget ikke synes at tage højde herfor og således alene fokuserer på det punitive element, hvor forskning entydigt konkluderer, at sanktionen ikke har nogen kriminalpræventiv effekt. I en rapport fra 2015 fra justitsministeriets forskningskontor blev effekten af samfundstjeneste kontra ubetinget fængselsstraf analyseret på baggrund af en række nationale og internationale undersøgelser³.

Konklusionen fra justitsministeriets forskningskontor var, at der kunne påvises en tendens mod lavere recidiv risiko ved samfundstjeneste frem for ubetinget fængsel. Endvidere tog to af disse undersøgelser konkret stilling til effekten af samfundstjeneste i relation til voldelige forbrydere i en dansk kontekst. En af dem viste en tendens for samfundstjenestes positive virkning for arbejdsløse voldsforbrydere⁴, den anden viste mindre kriminalitet for alle typer af voldsforbrydere⁵.

På baggrund af justitsministeriets forskningsmateriale må vi derfor konkludere, at gennemførelsen af det stillede lovforslag med overvejende sandsynlighed vil føre til mere kriminalitet i samfundet, og dermed flere ofre. Dette finder vi svært foreneligt med, at den erklærede hensigt er hensigt til ofrene.

2.2 Upræcise definitioner i lovforslaget

Vedr. den foreslåede ordning om anvendelse af betinget fængselsstraf med vilkår om samfundstjeneste ved overtrædelse af Straffelovens § 244

Landsforeningen Krim finder det betænkeligt, at enhver behandling ved hhv. psykolog eller tandskadebehandling ved en tandlæge i hovedreglen ville medføre udelukkelse fra betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Landsforeningen Krim anbefaler, at der ligesom for fysiske skader redegøres nærmere for, hvilke psykiske og tandrelaterede skader, der må antages at være af en hvis betydelighed.

Vedr. det oplyste eksempel på, hvornår der undtagelsesvist ville kunne anvendes betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om grov vold, lovforslagets side 26 midtfor.

Landsforeningen Krim anbefaler, at det bliver nærmere defineret hvad forskellen er på *ung* og *meget unge* samt hvilke faktorer der vil have relevans i forskellen på *gode personlige egenskaber* og *særlige gode personlige egenskaber*.

3.0 Skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse – forholdet til EMRK og EPR

³ *Præventive effekter af straf og andre tiltag over for lovovertrædere – en forskningsoversigt*, af Tanja Tambour Jørgensen, Britta Kyvsgaard, Anne-Julie Boesen Pedersen og Maria Libak Pedersen, Justitsministeriets forskningskontor, 2015.

⁴ *Samfundstjeneste – virker det?*, af Susanne Clausen, Københavns universitet, 2007.

⁵ *Serving time or serving the community? Exploiting a policy reform to assess the causal effects of community service on income, social benefit dependency and recidivism*, af Signe Hald Andersen, Rockwoolfonden, 2012.

Landsforeningen Krim blev den 11. februar 2019 gjort opmærksom på, at lovforslagets del vedrørende skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse, er blevet udskilt til et selvstændigt lovforslag. Som følge heraf er Landsforeningen Krims bemærkninger vedrørende denne del af lovforslaget afgivet som høringssvar, til forslag til lov om ændring af retsplejelovens og straffeloven (Skærpelse af straffniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse samt undersøgelse af arrestanter mv. i forbindelse med transporer).

Med venlig hilsen

Landsforeningen Krim

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til: Justitsministeriet.

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (Begrænsning af brugen af samfundstjeneste og skærpelse af strafniveauet for flugt og medvirken til flugt fra lukkede fængsler og arresthuse)

Høringsbrev fra 16. januar 2019 - med svarfrist 13. februar 2019

Svar til: strafferetskontoret@jm.dk - Att: Sagsnr. 2018-731-0037

Retspolitisk Forening kan ikke anbefale forslaget.

Den foreslåede begrænsning af brugen af samfundstjeneste i sager om vold bør i alle tilfælde bero på en samlet vurdering, således at de samlede sociale og personlige forhold indgår med en sådan vægt, at krav om ubetinget fængsel eksempelvis ikke må afbryde et uddannelses- eller ansættelsesforløb. Der må også kunne indgå vurdering om forsørgelse og andre væsentlige forhold i den samlede vurdering, når straffen fastsættes.

Udgangspunktet bør altid være, at sager, herunder førstegangstilfælde, søges afgjort med idømmelse af alternative strafformer, idet der på denne måde tages størst muligt hensyn til, at der ikke begås ny kriminalitet. Alternative strafformer som samfundstjeneste har et markant lavere tilbagefald til ny kriminalitet, hvilket medfører færre ofre og mere plads i de allerede stopfyldte fængsler.

Regeringen argumenterer med, at forslaget vil afspejle en større hensyntagen til offeret og befolkningens generelle retsfølelse. I den forbindelse skal der henvises der til Advokatsamfundets undersøgelse om befolkningens syn på straf. Undersøgelsen påviste, at ens syn på straf – befolkningens retsbevidsthed – er stærkt afhængig af, hvordan den kriminalitet mv., der skal tages stilling til, beskrives og præsenteres. Det viste sig, at folk ikke har nogen anelse om, hvordan

dommere i landets retssale straffer forbrydelser som eksempelvis gadevold, røveri og narkosmugling. De adspurgte undervurderede kraftigt, hvor strengt domstolene faktisk straffer.

Undersøgelsen viste også, at den enkelte person i praksis tror, at hun eller han vurderer forbrydelser meget strengere end domstolene. Det er således en gennemgående tendens, at folk mere har en holdning til end egentlig viden om fængselsstraffe. Uanset om den enkelte er tilhænger af hårdere eller mildere fængselsstraffe beror dette alene på en holdning. F.eks. kan en person, der er tilhænger af højere straffe, begrunde dette med, "at der jo alligevel ikke rigtig sker noget", og hvis der sker noget, så "ikke ret meget". Og det selvom undersøgelsesresultaterne altså viser, at domstolene reelt dømmer forbrydere hårdere, end den enkelte borger selv ville gøre.

Alene på den baggrund bør Regeringen udvise stor varsomhed med at begrunde forslag med en henvisning til befolkningens generelle retsfølelse.

Vedr. forslaget om at hæve strafniveauet for flugter eller forsøg på flugt, skal det bemærkes, at virkningen vil være til at overse. Det er velkendt kriminologisk viden, at de foreslåede strafskærper har ingen, eller kun en negativ kriminalpræventiv effekt.

København, den 12. februar 2019

Bjørn Elmquist
Formand

John Hatting
bestyrelsesmedlem

FORSETE

Rets- og kriminalpolitisk
Tænketa

helle@lokdam.dk
bodil.philip@gmail.com

8. februar 2019

Til Justitsministeriet,

Strafferetskontoret.

E-mail: strafferetskontoret@jm.dk

Vedr. sagsnr. 2018-731-0037, høring om lovforslag om begrænsning af samfundstjeneste mv.

Justitsministeriet har d. 16. januar 2019 sendt et lovforslag om ændring af straffeloven (begrænsning af brugen af samfundstjeneste mv.) i høring med frist til den 13. februar 2019.

Den Rets- og Kriminalpolitiske Tænketa Forsete er ikke på høringslisten, men tillader sig desuagtet at sende nogle kommentarer til den del af lovforslaget, der vedrører begrænsning af brugen af samfundstjeneste.

Forsete kan ikke anbefale lovændringen. Vi finder det uheldigt, at man efter mange års arbejde med at udvide brugen af samfundstjeneste, senest ved lov nr. 152 af 18. februar 2015, nu går den modsatte vej og begrænser brugen af samfundstjeneste. Og dette til trods for, at de hidtidige resultater med brugen af samfundstjeneste er positive, hvilket støttes på:

- at det i takt med udvidelserne løbende har været muligt at finde de nødvendige arbejdssteder til de samfundstjenestedømte,
- at langt de fleste samfundstjenestedømte til stadighed har gennemført samfundstjenesten uden misbrug og
- at recidivet for samfundstjenestedømte ligger væsentligt under recidivet for dem, der bliver løsladt fra fængsel. Ved den seneste recidivundersøgelse opgjort i 2017 var recidivet for løsladte fra fængsel 33 % og for samfundstjenestedømte 17 %.

Til det sidste om recidivet kan tilføjes, at det i Justitsministeriets Forskningskontors rapport "Samfundstjeneste - en udvidet effektevaluering" af Klement og Boesen fra maj 2014 bl.a. konkluderes: "*Der er således tale om en betydelig reduceret recidivrisiko for især den alvorligere kriminalitet, og at den reducerede recidivrisiko ikke alene viser sig kort tid efter straffen, men også længe efter*" (s.2). I Justitsministeriets Forskningskontors "Resocialiseringsrapport" fra 2015 ("Præventive effekter af straf og andre tiltag over for lovovertrædere – en forskningsoversigt") konkluderes - på baggrund af en tidligere litteraturgennemgang af effektevalueringer og metaanalyser vedrørende effekten af samfundstjeneste i forhold til en frihedsstraf - "*at sanktionen i*

hvert fald ikke medfører en øget recidivrisiko, men at der tværtimod er tendens til en mindsket recidiv efter samfundstjeneste" (s. 70).

Begrundelsen for det aktuelle lovforslag er, at den nuværende brug af samfundstjeneste i visse af de grovere voldssager ikke *"afspejler en tilstrækkelig hensyntagen til offeret eller til befolkningens generelle retsfølelse"*. Der ses imidlertid ikke at være foretaget nogen undersøgelse af, hvad befolkningens retsfølelse efterspørger.

Flemming Balvigs publikation om *"Danskernes Retssfølelse og Retsfornuft"* fra 2010 viser, at selv for relativ alvorlig voldskriminalitet ville en stor del af befolkningen vælge en dom *"i frihed"*, herunder samfundstjeneste. Flere andre undersøgelser har i tidens løb vist, at befolkningen synes, at samfundstjeneste er en fornuftig og rimelig sanktion generelt samt for selv relativt alvorlige lovovertrædelser.

Det bemærkes også, at der såvel i byretterne som i landsretterne indgår civile borgere som domsmænd netop for at tilgodese hensynet til retsfølelsen.

Efter Forsetes opfattelse, burde der laves en aktuel undersøgelse af befolkningens retsfølelse i forhold til samfundstjeneste, inden der – med henvisning til retsfølelsen – gennemføres et lovforslag, som på baggrund af de ovennævnte recidivundersøgelser må forventes at medføre øget kriminalitet og dermed flere ofre.

Forsete er enig i, at vold udøvet imod særligt værgeløse ofre og vold, der har medført ikke ubetydelige skader er omstændigheder, der bør indgå med vægt ved fastsættelse af straffen. Dommerne bør dog stadig skulle foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag. Fx kan der være tale om en så begrænset voldsudøvelse, at sagen – i hvert fald i førstegangstilfælde – bør kunne afgøres med en samfundstjenestedom, hvis den tiltaltes personlige forhold tilsiger det.

Forsete er især bekymret for den begrænsning, der foreslås af samfundstjeneste i gentagelsestilfælde. Som lovforslaget er formuleret gælder denne begrænsning alle tilfælde, *"hvor den tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet"*. Der er ikke gjort undtagelse for tilfælde, hvor den tidligere straf for ligeartet kriminalitet (vold eller anden personfarlig karakter) har medført en bødestraf eller en ren betinget fængselsstraf. Forsete finder det særdeles uheldigt, hvis der fremover ikke vil være mulighed for at graduere straffene i gentagelsestilfælde, men at der som altovervejende hovedregel vil skulle idømmes ubetinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 244, hvis der tidligere er idømt bøde eller en ren betinget dom for vold eller anden personfarlig kriminalitet.

Der bør også være mulighed for at idømme en samfundstjenestedom i tilfælde, hvor der tidligere er idømt en ubetinget fængselsstraf eller en dom til samfundstjeneste for ikke-ligeartet kriminalitet, fx berigelseskriminalitet, i kombination med en begrænset ligeartet kriminalitet, fx et mindre voldsforhold, som isoleret set kun ville have medført en bødestraf eller en ren betinget straf.

Hvis der begås vold i prøvetiden for en samfundstjenestedom for vold, er det forståeligt, at der ikke idømmes samfundstjeneste. Men hvis det drejer sig om vold, der er begået og pådømt år tilbage, forekommer det ikke at være rimeligt, at en ny voldssag som det helt klare udgangspunkt vil skulle afgøres med ubetinget fængsel – uanset voldens grovhed og omstændighederne ved voldsudøvelsen og uanset gode personlige forhold hos den tiltalte. Der bør i hvert fald som det mindste fastsættes en

tidsmæssig grænse for, hvor længe en dom for vold som altovervejende hovedregel skal være til hinder for en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Der synes i lovforslagets specielle bemærkninger til § 1 at være lagt op til en sådan tidsmæssig grænse, nemlig på fem år (s. 22). Læser man eksemplerne i det følgende, får man imidlertid det indtryk, at der alligevel ikke er tale om en tidsmæssig grænse for, hvor længe en tidligere voldsdom skal være til hinder for en samfundstjenestedom. Det fremgår således, at selv hvor det tidligere forhold ligger længere tilbage end fem år, fx er begået seks år tidligere, vil det være en forudsætning for en samfundstjenestedom, at personen var meget ung, da det tidligere forhold blev begået og i dag har meget gode personlige forhold (lovforslagets s. 22 – 23). Selv med et fortilfælde, der ligger mere end 5 år tilbage, vil det således være hovedreglen, at der ikke kan idømmes en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Opsummering af Forsetes anbefalinger:

En begrænsning af brugen af samfundstjeneste vil ifølge de foreliggende effektundersøgelser betyde øget recidiv og dermed flere kriminalitetsofre. Derfor skal Forsete fraråde en sådan begrænsning og foreslå, at det også fremover overlades til dommerne og domsmændene at fastsætte sanktionen ud fra en helt konkret vurdering af samtlige omstændigheder i hver enkelt sag.

Hvis forslaget gennemføres, har Forsete følgende anbefalinger, der alle vedrører begrænsning af brugen af samfundstjeneste i gentagelsestilfælde:

1. Begrænsningen bør kun gælde i tilfælde, hvor der tidligere for ligeartet kriminalitet er idømt en ubetinget fængselsstraf eller en betinget fængselsstraf med vilkår om samfundstjeneste. Det vil sige ikke i tilfælde, hvor der tidligere er idømt en bøde eller en ren betinget fængselsstraf for ligeartet kriminalitet.
2. Begrænsningen bør heller ikke gælde i tilfælde, hvor der tidligere er idømt en ubetinget fængselsstraf for ikke-ligeartet kriminalitet i kombination med ligeartet kriminalitet, som isoleret set kun ville have nedført en bøde eller en ren betinget fængselsstraf.
3. Der bør fastsættes en klar tidsmæssig grænse for, hvor længe en tidligere dom for vold som altovervejende hovedregel skal være til hinder for en betinget dom med samfundstjeneste.
4. Anbefalingerne under pkt. 1 – 3 bør nøje beskrives i lovbemærkningerne, så der så vidt muligt opnås en ensartet praksis på området.

Med venlig hilsen

Formand for Forsete advokat Helle Lokdam og

Næstformand for Forsete fhv. fængselsinspektør Bodil Philip